

Leğen

– vimevim · 29 Eylül 2020

Leğende yıkandığım zamanları hatırlıyorum...
Ne güzeldi.
Sobada ısınmış su, kaynar olurdu.
Leğen maviydi, salonun ortasında dururdu.
Dalin kokmadım hiç, sabun gözümde kururdu.
Isınamadım sensiz ben, göz yaşlarım kururdu.
Su benimde soğurdu.
Tırnaklarımı keserdi annem.
Kese yapardı bana.
Parmaklarımın ucu kan olurdu.
Tenimden siyah kir çıkardı.
Derim soyulurdu.
Ne de güzeldi o su.
Tenim de soğurdu.
Ne de güzeldi sabun kokusu.
Köpük gözümü vururdu.
Gözümü bulurdu.
Sıcak olurdu su, benim de soğurdu.
Kaynar diye ağlardım, gözümün yaşı bağırimi yakardı.
Tırnak makası dururdu.
Onu beklerdim, gölgesi kocaman olurdu.
Parmaklarımı keserdi, canım yanardı.
Dünya dururdu.
Dışarıda yağmur yağardı.
Yağmur bitince annem yağmur kesildi derdi.
Sular giderdi, sular kesildi derdi.
Elektrik giderdi, elektrik kesilirdi.
Kocaman bir bıçak dünyanın ortasında dururdu.
Elektriği keserdi.
Gökyüzünde dururdu.
Yağmuru keserdi.
Suyu keserdi.
Sular dururdu.
Ne de yağmurlar yağardı, seller kudururdu.
Selde kaybolmuştu terliğim.

Eşi çöpü bulurdu.
Bulut olurdu gözlerim.
Yer yüzü olurdu o eski halı.
Duvarda dururdu gece lambası.
Gece lambası olurdum.
Uyurdum.
Tırnak makası kanımı akıttırdı.
Annem kese yapardı.
Lifimiz yoktu.
Ama sabun gözümde dururdu.
Sabundu.
En güzel koku sabundu.
Çocuktum.
Annem günde 2 kere yıkamıştı beni.
Balkonumun karşısındaki araziye ateş atmışlardı.
İs olurdu üstüm, annem sinirden kudururdu.
Anneme bağırdım.
"Anne!" derdim balkonda dururdu.
"Reçelli ekmek at!" diye bağırdım.
O ekmek nerede şimdi.
Şimdi olsa karnımı doyurmazdı belki.
Belki gözümü doyururdu.
Güneş gökte dururdu.
İnşaatta amcalar küfür eder dururdu.
İlk helikopter gördüğüm günü hatırlıyorum.
Helikopter kocamandı.
Kepçeleri izlerdik.
Üstüm batardı, annem vururdu.
Terlik fırlatırdı, ona sarılırdım.
Terlik dudağımı kanatırdı.
Dudağım annemin olurdu.
Öperdi geçerdi.
Şimdi kalbime hançerler yiyorum.
Öpülecek gibi değil.
Ölümün önüne eğil.
Her rüyada ölürdüm.
Yaşarken değil.